

เรื่อง ยानานาในการพิจารณาอนุญาตการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ทรู คอร์ปอเรชัน จำกัด (มหาชน) และ
บริษัท โทเทล แอ็คเชส คอมมูนิเคชัน จำกัด (มหาชน)

หน่วยงานเจ้าของเรื่อง คณะกรรมการเพื่อศึกษาและวิเคราะห์กรณีการรวมธุรกิจระหว่าง บริษัท ทรู คอร์
ปอเรชัน จำกัด (มหาชน) และบริษัท โทเทล แอ็คเชส คอมมูนิเคชัน จำกัด (มหาชน)
ด้านกฎหมาย

๑. ข้อเสนอเพื่อทราบ

การรวมธุรกิจระหว่าง TRUE และ DTAC อยู่ในอำนาจที่ กสทช. จะพิจารณาอนุญาต
หรือไม่อนุญาต หรืออนุญาตอย่างมีเงื่อนไขเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำที่เป็นการผูกขาด ลด หรือจำกัด
การแข่งขันในกิจการโทรคมนาคมได้ ทั้งนี้ การกำหนดมาตรการดังกล่าวจะต้องเป็นไปเพื่อที่จะเป็น
มีความเหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการป้องกันมิให้มีการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขันในกิจการ
โทรคมนาคม โดยอาจนำหลักการในกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้ามาประกอบการพิจารณากำหนด
มาตรการ โดย กสทช. ควรที่จะต้องพิจารณาการรายงานการรวมธุรกิจดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา
อันสมควร แต่ไม่เกิน ๘๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับการรายงานการรวมธุรกิจ และความเห็นของที่ปรึกษาอิสระจาก
กสทช.

๒. ความเป็นมา

ตามที่ กสทช. มีคำสั่ง ที่ ๑๒/๒๕๖๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาและ
วิเคราะห์กรณีการรวมธุรกิจระหว่าง บริษัท ทรู คอร์ปอเรชัน จำกัด (มหาชน) และบริษัท โทเทลแอ็คเชส
คอมมูนิเคชัน จำกัด (มหาชน) ด้านกฎหมาย โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาข้อกฎหมายและอำนาจหน้าที่
ของ กสทช. ตามกฎหมาย กฎหมาย ระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ทรู
คอร์ปอเรชัน จำกัด (มหาชน) (TRUE) และบริษัท โทเทลแอ็คเชส คอมมูนิเคชัน จำกัด (มหาชน) (DTAC)
(การรวมธุรกิจฯ) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน เอกสารแนบ ๑ นอกจากนี้ กสทช. มีมติ

ในการประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มอบหมายให้คณะกรรมการฯ พิจารณา ข้อ
๙ ของประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม และข้อ ๙ ของประกาศ
กสทช. เรื่อง มาตรการป้องกันมิให้มีการกระทำอันผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน
ในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๖๙ เอกสารแนบ ๒

๓. ข้อเท็จจริง

๓.๑ TRUE และ DTAC มีนั้งสืบแจ้งความประสงค์ที่จะรวมธุรกิจด้วยรูปแบบของการควบบริษัท
(Amalgamation) ตามมาตรา ๑๔๖ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ.๒๕๓๕ และจะมีผลให้เกิด
บริษัทมหาชนจำกัดใหม่ (NewCo) ที่ได้ไปทั้งทรัพย์สินและหนี้สิน หนี้ สิทธิ หน้าที่ความรับผิดชอบทั้งหมดของ
TRUE และ DTAC รวมถึงสัดส่วนผลประโยชน์การลงทุนในนิติบุคคลอื่นของ TRUE และ DTAC จะยังคงเป็นการ
ลงทุนต่อไปภายใต้ NewCo ทั้งนี้บริษัททั้งสองของ TRUE และ DTAC จะยังคงอยู่เช่นเดิม

- ลับ -

๓.๒ DTAC มีสถานะเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่ ๑ ประเภทบริการอินเทอร์เน็ต แบบ WiFi บริการ VoIP บริการ Colocation และ Dedicated server โดยมีบริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด (DTN) เป็นบริษัทย่อย และเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่ ๑ และแบบที่ ๓

๓.๓ TRUE ไม่ได้เป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แต่มีบริษัทย่อยเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ได้แก่

(๑) บริษัท ทรู อินเทอร์เน็ต คอร์ปอเรชัน จำกัด เป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่ ๑ แบบที่ ๒ และแบบที่ ๓

(๒) บริษัท ทรู มูฟ เอช ยูนิเวอร์เซล คอมมิวนิเคชัน จำกัด เป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่ ๑ และแบบที่ ๓

(๓) บริษัท เท เอส ซี คอมเมอร์เชียล อินเทอร์เน็ต จำกัด เป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่ ๑

๓.๔ การดำเนินการ

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาอำนาจในการพิจารณาอนุญาตการรวมธุรกิจฯ จำนวน ๔ ครั้ง ดังนี้

(๑) การประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕

(๒) การประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

(๓) การประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

(๔) การประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๕

รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ ๓ ถึง ๖

๔. ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๔.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

มาตรา ๔๐ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศไทย การแข่งขันอย่างเป็นธรรมการบังคับหรือขัดการกีดกันหรือการผูกขาด การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพเพียงเท่าที่จำเป็น หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น

หมวด ๕ ...

- ล๊ป -

หมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๖๐ รัฐต้องรักษาไว้ซึ่งคุณภาพดีและสิทธิในการเข้าใช้งานโครงการเพื่อมอันเป็นสมบัติของชาติ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน

การจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากคุณภาพดีตามวาระนี้ ไม่ว่าจะใช้เพื่อส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม หรือเพื่อประโยชน์อื่นใด ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ รวมตลอดทั้งการให้ประชาชนมีส่วนได้ใช้ประโยชน์จากคุณภาพดีด้วย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

รัฐต้องจัดให้มีองค์กรของรัฐที่มีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อรับผิดชอบและกำกับการดำเนินการเกี่ยวกับคุณภาพดีให้เป็นไปตามวาระสอง ในกรณี องค์กรดังกล่าวต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันมิให้มีการแสวงหาประโยชน์จากผู้บริโภคโดยไม่เป็นธรรมหรือสร้างภาระแก่ผู้บริโภค เกินความจำเป็น ป้องกันมิให้คุณภาพดีรบกวนกัน รวมตลอดทั้งป้องกันการกระทำที่มีผลเป็นการชัดชวางเสริมภาพในการรับรู้หรือปิดกันการรับรู้ข้อมูลหรือข่าวสารที่ถูกดังตามความเป็นจริงของประชาชน และป้องกันมิให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดใช้ประโยชน์จากคุณภาพดีโดยไม่คำนึงถึงสิทธิของประชาชนทั่วไป รวมตลอดทั้งการกำหนดสัดส่วนขั้นต่ำที่ผู้ใช้ประโยชน์จากคุณภาพดีจะต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

หมวด ๖ แนวโน้มทางรัฐ

มาตรา ๗๕ รัฐพึงจัดระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนมีโอกาสได้รับประโยชน์จากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไปพร้อมกันอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืน สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขัดการผูกขาดทางเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม และพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน

ทางเศรษฐกิจของประชาชนและประเทศ

๔.๒ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคุณภาพดีและกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๔๓ (พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคุณภาพดีฯ พ.ศ.๒๕๔๓) (ยกเลิก โดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคุณภาพดีและกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓)

มาตรา ๕๑ ให้ กทช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) การพิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคม

(๒) การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการคุ้มครองและกำหนดสิทธิในการประกอบกิจการโทรคมนาคม

(๓) การกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำขันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม

- ลํป -

(๑๔) การกำหนดมาตรการให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบกิจการในกิจการโทรคมนาคมและกิจการที่เกี่ยวเนื่องกัน

๔.๓ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

มาตรา ๒๗ ให้ กสทช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลการใช้คลื่นความถี่และเครื่องวิทยุคมนาคมในการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมหรือในกิจการวิทยุคมนาคม และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาต เงื่อนไข หรือค่าธรรมเนียมการอนุญาตดังกล่าว....

(๒) พิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และโทรคมนาคม เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับบริการที่มีคุณภาพ ประสมต้องกับต้องและเป็นธรรม และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาต เงื่อนไข หรือค่าธรรมเนียมการอนุญาตดังกล่าว

(๓) การกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันไม่ให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

๔.๔ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๒๑ การประกอบกิจการโทรคมนาคม นอกจგต้องอยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้าแล้ว ให้คณะกรรมการกำหนดมาตรการเฉพาะตามลักษณะการประกอบกิจการโทรคมนาคมมิให้ผู้รับใบอนุญาตกระทำการอย่างใดอันเป็นการผูกขาด หรือลด หรือจำกัดการแข่งขันในการให้บริการกิจการโทรคมนาคมในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การอุดหนุนการบริการ
- (๒) การถือครองอุปกรณ์ในบริการประเภทเดียวกัน
- (๓) การใช้อำนาจทางการตลาดที่ไม่เป็นธรรม
- (๔) พฤติกรรมการกีดกันการแข่งขัน
- (๕) การคุ้มครองผู้ประกอบการรายย่อย

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องรายงานให้เลขานุการทราบโดยไม่ชักช้าเมื่อมีเหตุการณ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับใบอนุญาตได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงจนอาจเกิดปัญหาในการให้บริการโทรคมนาคม

(๒) ผู้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการโทรคมนาคมอื่นนอกจากกิจการที่ได้รับอนุญาต

- ลับ -

(๓) ผู้รับใบอนุญาตจะทำสัญญาให้บุคคลอื่นมีอำนาจทั้งหมดหรือบางส่วนในการบริหารงานของผู้รับใบอนุญาต

(๔) ผู้รับใบอนุญาตกระทำการอันมีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการหรือถูกครอบงำกิจการตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๕) กรณีใด ๆ ที่มีหรืออาจจะมีผลกระทบต่อการประกอบกิจการหรือการให้บริการของผู้รับใบอนุญาตตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การรายงานตาม (๒) และ (๓) ผู้รับใบอนุญาตต้องกระทำการก่อนดำเนินการสำหรับกรณีตาม (๑) (๔) และ (๕) ให้รายงานทันทีที่มีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น

เมื่อเลขานิการได้รับรายงานตามวรรคสองให้เสนอเรื่องต่อกomite ในการนี้ให้คomite กรณีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้

มาตรา ๖๙ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่กระทำความผิดซ้ำต้องระหว่างโทษเป็นทวีคูณ

๓.๔ พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การกระทำการของ

(๑) ธุรกิจที่มีกฎหมายเฉพาะกำกับดูแลในเรื่องการแข่งขันทางการค้า

๓.๖ ประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำการอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ (ประกาศปี ๔๙)

ข้อ ๓ ห้ามไม่ให้ผู้รับใบอนุญาตรายเดียวหรือหลายรายร่วมกันกระทำการอันมีลักษณะเป็นการผูกขาด หรือลด หรือจำกัดการแข่งขันในการให้บริการกิจการโทรคมนาคมตามประกาศนี้

หมวด ๒ การกระทำการหรือพฤติกรรมที่ต้องห้าม

ข้อ ๔ การถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกัน โดยการเข้าซื้อหรือถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น หรือการเข้าซื้อสิบหัวร้อยหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อควบคุมนโยบายหรือการบริหารธุรกิจของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น

ทั้งนี้ไม่ใช่กระทำการโดยทางตรงหรือทางอ้อมหรือผ่านตัวแทนจะกระทำมิได้ เม้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก กสทช. โดยผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเข้าไปถือครองธุรกิจของผู้รับใบอนุญาตรายอื่นตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่ต้องแจ้งแก่ กสทช. เพื่อขออนุญาตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กสทช. กำหนด

กรณี...

- ลับ -

กรณีที่ กสทช. พิจารณาว่าการถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกันอาจส่งผลให้เกิดการผูกขาด หรือลด หรือจำกัดการแข่งขันในการให้บริการโทรคมนาคม กสทช. อาจสั่งห้ามการถือครองกิจการหรือกำหนดมาตรการเฉพาะตามหมวด ๔ ได้

๔.๙ ประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการควบรวมและการถือหุ้นต.ไขว้ในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (ประกาศปี ๕๓)

(ประกาศฉบับนี้ถูกยกเลิกโดยผลของประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม)

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

(๕) “การควบรวมกิจการ” ให้หมายความรวมถึง

(๕.๑) การที่ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นอันส่งผลให้สถานะของผู้รับใบอนุญาตรายหนึ่งคงอยู่และผู้รับใบอนุญาตอีกรายหนึ่งสืบสุดลงหรือเกิดเป็นนิติบุคคลใหม่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือตามสัญญาไว้ร่วมค้า หรือ

(๕.๒) การที่ผู้รับใบอนุญาตรายอื่น ผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น หรือ

(๕.๓) การที่ผู้รับใบอนุญาตรายอื่น ผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตเข้าซื้อหุ้น ทั้งหมดหรือบางส่วนของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น เพื่อควบคุมนโยบาย การบริหารกิจการ การอำนวยการ หรือการจัดการ โดยผลของการเข้าซื้อหุ้นด่อไปนี้ ให้ถือเป็นการควบรวมกิจการ ...

ข้อ ๔ ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นต้องยื่นคำขออนุญาตควบรวมกิจการต่อเลขานุการ เพื่อพิจารณาว่าการควบรวมกิจการทำให้เกิดการครอบงำตลาดที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน ก่อนการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จดทะเบียนนิติบุคคล ในกรณีที่ควบรวมกิจการระหว่างผู้รับใบอนุญาตรายอื่น ผู้มี

อำนาจควบคุมผู้รับใบอนุญาตกับผู้รับใบอนุญาตรายอื่น ทำให้เกิดนิติบุคคลใหม่ขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือตามสัญญาไว้ร่วมค้า หรือ

(๒) ทำสัญญาซื้อขายสินทรัพย์ในกรณีที่ควบรวมกิจการโดยผู้รับใบอนุญาต หรือ ผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนของผู้รับใบอนุญาต หรือ

- ลํป -

(๓) ทำสัญญาซื้อขายทุน ในกรณีที่ควบรวมกิจการโดยผู้รับใบอนุญาต หรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น เพื่อควบคุมนโยบาย การบริหารกิจการ การอำนวยการหรือการจัดการ

ข้อ ๔ ให้เลขานุการเสนอคำขออนุญาตควบรวมกิจการที่ได้รับยื่นตามข้อ ๔ วรรคหนึ่ง พร้อมความเห็นประกอบคำขออนุญาตควบรวมกิจการตามข้อ ๗ วรรคสอง ต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคำขอดังกล่าว และทำคำสั่งภายในระยะเวลา ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็น ประกอบคำขออนุญาตควบรวมกิจการจากที่ปรึกษาอิสระ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า การควบรวมกิจการไม่ทำให้เกิดการครอบจักราดที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการสั่งอนุญาตให้ควบรวมกิจการได้ แต่ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการควบรวมกิจการอาจทำให้เกิดการครอบจักราดที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการสั่งห้ามควบรวมกิจการ เน้นแต่เพื่อประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจหรือความมั่นคง ของประเทศ หรือเพื่อส่งเสริมให้มีการลงทุนและสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมในอุตสาหกรรม โทรคมนาคม หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ คณะกรรมการอาจสั่งอนุญาตให้ควบรวมกิจการได้ โดยคำสั่งของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุด

๔.๔ ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม (ประกาศปี ๖๑)

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม และให้หมายความรวมถึงผู้ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือ สัญญาให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมจากองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย หรือการสื่อสารแห่งประเทศไทย อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติกิจการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๔๔ ให้บังคับ

“การรวมธุรกิจ” หมายความว่า

(๑) การที่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตรวมกับผู้รับใบอนุญาตรายอื่น หรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตรายอื่นอันส่งผลให้สถานะของผู้รับใบอนุญาตรายหนึ่งคงอยู่และผู้รับใบอนุญาตอีกรายหนึ่งลิ้นสุดลง หรือเกิดเป็นนิติบุคคลใหม่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือตามสัญญา ร่วมค้า หรือ

ข้อ ๕ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะทำการรวมธุรกิจกับผู้รับใบอนุญาตรายอื่นต้องรายงานต่อเลขานุการ กสทช. ไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ก่อนการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- ลัญ -

(๑) จดทะเบียนนิติบุคคล ในกรณีที่เข้าร่วมธุรกิจระหว่างผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น ทำให้เกิดนิติบุคคลใหม่ขึ้นตามประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ หรือตามสัญญา ร่วมค้า หรือ

(๒) ทำสัญญาซื้อขายทรัพย์สิน ในกรณีที่ร่วมธุรกิจโดยผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตเข้าซื้อทรัพย์สินทั้งหมดหรือบางส่วนของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น หรือ

(๓) ทำสัญญาซื้อขายหุ้น ในกรณีที่เข้าร่วมธุรกิจโดยผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น เพื่อควบคุมนโยบาย การบริหารกิจการ การอำนวยการ หรือการจัดการ

เงื่อนดัง กรณีที่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตสามารถแสดงได้ว่าภายหลังการรวมธุรกิจ สินทรัพย์ของผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตจะไม่เกิน ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท หรือรายได้ต่อปีของผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตจะไม่เกิน ๖,๐๐๐ ล้านบาท หรือจะได้รับสินทรัพย์จากผู้รับใบอนุญาตรายอื่นที่มีมูลค่าไม่เกิน ๘๗๕ ล้านบาท ให้ผู้รับใบอนุญาตรายงานต่อเลขานุการ กสทช. ภายใน ๗ วันหลังการดำเนินการ

ข้อ ๕ การรายงานตามข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ให้ถือเป็นการขออนุญาตจาก กสทช. ตามข้อ ๘ ของประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๑๖ ให้เลขานุการ กสทช. รายงานต่อ กสทช. ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบการรายงานการรวมธุรกิจจากที่ปรึกษาอิสระ หากการรวมธุรกิจตามข้อ ๕ ส่งผลให้ตลาดที่เกี่ยวข้องมีต้นน้ำเงินเดียวฟินดาท์-เอร์ชเมน (HII) มากกว่า ๒,๕๐๐ และเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากเดิมมากกว่า

๑๐๐ และมีอุปสรรคการเข้ามาเพิ่มน้อยยิ่งนัก รวมทั้งมีการครอบครอง โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งมีการครอบครอง โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพิ่มน้อยยิ่งนัก ให้ถือว่าการรวมธุรกิจส่งผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ กสทช. อาจพิจารณากำหนดเงื่อนไขรือนำมาตรการเฉพาะสำหรับผู้มีอำนาจหนื้อตลาดอย่างมีนัยสำคัญในตลาดอย่างมีนัยสำคัญในตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้เพื่อป้องกันความเสียหายต่อ ประโยชน์สาธารณะ

๔.๙ กสทช. ได้มีการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับนิยามของตลาดและขอบเขตของตลาดให้กิจการโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณากำหนดผู้มีอำนาจหนื้อตลาดในกิจการโทรคมนาคมไว้ด้วย ดังนี้

(๑) ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง นิยามของตลาดและขอบเขตของตลาดให้กิจการโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้อง พ.ศ.๒๕๕๗

(๒) ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง นิยามของตลาดและขอบเขตของตลาดให้กิจการโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้อง (ฉบับที่ ๒)

- ลํป -

(๓) ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณากำหนดผู้มีอำนาจหน้าที่ออกตามในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

๔.๑๐ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

นอกจากข้อบังคับกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคมในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการรวมธุรกิจ (การถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกัน) ตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น ยังมีกฎหมายอื่นๆ ซึ่งอาจนำมาใช้ประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับสถานะและรูปแบบการประกอบกิจการด้วย อาทิเช่น

- (๑) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- (๒) พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๓) พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๔) พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕

๕. ข้อพิจารณา

๕.๑ ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๐ บัญญัติ รับรองให้บุคคลมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำไม่ได้ เว้นแต่อ้างอิงมาจากการบัญญัติของกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศไทย การแข่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกันหรือจัดการกีดกันหรือการผูกขาด การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ เพียงเท่าที่จำเป็น หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น ในขณะที่มาตรา ๗๕ บัญญัติให้ รัฐมีหน้าที่ในการจัดระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนมีโอกาสได้รับประโยชน์จากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไปพร้อมกันอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืน สามารถพึงพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขัดการผูกขาดทางเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม และพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประชาชนและประเทศไทย จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติรับรองเสรีภาพของเอกชนไว้ ๒ ประการ ได้แก่ เสรีภาพในการประกอบอาชีพ และ เสรีภาพในการแข่งขันในการประกอบอาชีพ โดยรัฐ มีหน้าที่จะด้วยระบบเศรษฐกิจเพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และขัดการผูกขาดทางเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม ดังนั้น รัฐจึงมีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้ "ตลาดหลักทรัพย์และตลาดน้ำ" สามารถมีการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ" และในขณะเดียวกัน รัฐจะต้องดำเนินการเพื่อให้ผู้ประกอบการในตลาดให้สามารถแข่งขันในการประกอบการได้อย่างเสรีและเป็นธรรม" ดังนั้น แม้การควบรวมกันของผู้ประกอบการเอกชน จะเป็นเสรีภาพที่สามารถดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ดังจะเห็นได้จากการที่กฎหมายในระดับพระราชบัญญัติหลายฉบับ เช่น

- ลับ -

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ率先ฉบับัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติรบรองให้บันทึกคล สามารถควบรวมกันได้ก็ตาม หากแต่การควบรวมดังกล่าวหากก่อให้เกิดการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขัน โดยเสรีและเป็นธรรมในตลาดหรืออุตสาหกรรมดังกล่าว รัฐย่อมมีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องเข้าไปกำกับดูแล การควบรวมของผู้ประกอบการเอกชนดังกล่าวได้ เช่นกัน ซึ่งหากกรณีที่ตลาดหรืออุตสาหกรรมดังกล่าวไม่มี หน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นการเฉพาะ กรณีย่อมอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

ในขณะที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๖๐ ซึ่งบัญญัติให้มีการจัดตั้ง กสทช. เพื่อปฏิบัติหน้าที่ รับผิดชอบและกำกับการดำเนินการเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ จำกัดความถี่ เพื่อส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม หรือเพื่อประโยชน์อื่นใด ให้เป็นไป เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะ โดยจะต้องจัดให้มีมาตรการ ป้องกันมิให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้ใช้ประโยชน์จำกัดความถี่โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของประชาชนทั่วไป ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ดังนั้น เมื่อพิจารณา มาตรา ๖๐ ประกอบกับมาตรา ๔๐ และมาตรา ๗๕ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จะเห็นได้ว่า กสทช. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้น ตามเจตนาการมุ่งของรัฐธรรมนูญ ให้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลการใช้ประโยชน์จำกัดความถี่เพื่อกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้เป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ รวมถึงมีหน้าที่กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการใช้ประโยชน์ จำกัดความถี่โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของประชาชนทั่วไปด้วย กสทช. จึงมีหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ที่จะต้องคุ้มครองเสริมภาพในการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้เกิด การแข่งขันโดยเสรีและอย่างเป็นธรรม ด้วยเหตุนี้ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงได้บัญญัติในมาตรา ๒๙ (๑) ให้ กสทช. มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรการเพื่อบังคับให้มีการระทำ อันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม อีกทั้งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๔ ซึ่งเป็นบทกฎหมายที่กำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคม แม้เดิมจะบัญญัติให้การประกอบ กิจการโทรคมนาคมจะต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้าแล้วก็ตามแต่ก็ยังบัญญัติ ให้ กสทช. มีอำนาจกำหนดมาตรการเฉพาะตามลักษณะการประกอบกิจการโทรคมนาคมมิให้ผู้รับใบอนุญาต กระทำการอย่างใดอันเป็นการผูกขาด หรือลด หรือ จำกัดการแข่งขันในการให้บริการกิจการโทรคมนาคมในเรื่องที่ กำหนดในมาตรา ๒๙ (๑) ถึง (๕) ซึ่งรวมถึงเรื่องการถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกัน ซึ่งต่อมาภายหลัง พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๔ (๔) จะบัญญัติไม่ให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับ ดังกล่าวกับธุรกิจที่มีกฎหมายเฉพาะกำกับดูแลในเรื่องการแข่งขันทางการค้า

- ลับ -

ซึ่งรวมถึงธุรกิจโทรคมนาคมด้วยนั้น ดังนั้น ธุรกิจโทรคมนาคมซึ่งมีกฎหมาย ทั้งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรงค์ลี่นความถ้วน พ.ศ. ๒๕๕๓ และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ บัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อกำกับการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคมไว้เป็นการเฉพาะแล้วนั้น จึงไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้าอีกต่อไป

ด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จึงอาจกล่าวได้ว่า กสทช. มีหน้าที่ตามบทบัญญัติมาตรา ๖๐ ประกอบ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรงค์ลี่นความถ้วน พ.ศ. ๒๕๕๓ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่จะกำหนดมาตรการเพื่อกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคมให้เกิดการแข่งขันโดยเสรีและอย่างเป็นธรรม ปราศจากการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขัน เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ และปกป้องคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนให้มีการใช้งานคลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการโทรคมนาคมโดยไม่คำนึงถึงสิทธิของประชาชน

ทั้งนี้ อำนาจหน้าที่ในการดำเนินการเพื่อให้เกิดการแข่งขันโดยเสรีและอย่างเป็นธรรมดังกล่าวนั้น เป็นอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายทั้งในระดับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็ต้อง พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรงค์ลี่นความถ้วน พ.ศ. ๒๕๕๓ และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ต่างบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ซึ่งประกอบด้วยกรรมการที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านที่จะปฏิบัติงานร่วมกันในรูปแบบของคณะกรรมการ เพื่อกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้เกิดการแข่งขันโดยเสรีและอย่างเป็นธรรมในกิจการโทรคมนาคม อันเป็นอำนาจหน้าที่เฉพาะของ กสทช. ซึ่งไม่อาจที่จะมอบหมายให้บุคคลอื่นเป็นผู้ใช้อำนาจในเรื่องดังกล่าวแทน กสทช. ได้

๕.๒ มาตรา ๕๑ (๑๒) (๑๓) และ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรงค์ลี่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ (พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรงค์ลี่นความถี่ฯ พ.ศ.๒๕๕๓) บัญญัติให้คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กสทช. มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการคุ้มครองและการกำหนดสิทธิในการประกอบกิจการโทรคมนาคม และกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม รวมถึงการกำหนดมาตรการให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมและกิจการที่เกี่ยวเนื่องกัน ในขณะเดียวกัน มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๔๔ ได้บัญญัติให้ กสทช. มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรการเฉพาะตามลักษณะการประกอบกิจการโทรคมนาคม มิให้ผู้รับใบอนุญาตกระทำการอย่างใดอันเป็นการผูกขาด หรือลด หรือ จำกัดการแข่งขันในการให้บริการกิจการโทรคมนาคมในเรื่อง

- តីប៊ -
-៣២-

ตามที่กำหนด รวมถึง “การถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกัน” และตามมาตรา ៦៦ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน บัญญัติให้ กทช. มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้ ในกรณีที่เกิดเหตุอันมีผลกระทบต่อการประกอบกิจการ โทรคมนาคมของผู้รับใบอนุญาต

กทช. (ในขณะนั้น) จึงได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ៥ (១២) (៣) (៤) แห่ง พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ២៥៥៣ ประกอบมาตรา ២១ มาตรา ២២ แห่งพระราชบัญญัติ การประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ២៥៥៥ ออกประกาศ กทช. เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้มี การกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ២៥៥៥ (ประกาศปี ៥៥) โดยข้อ ៣ ของประกาศดังกล่าวกำหนดห้ามไม่ให้ผู้รับใบอนุญาตรายเดียวหรือ หลายรายร่วมกันกระทำการอันมีลักษณะเป็นการผูกขาด หรือลด หรือจำกัดการแข่งขันในการให้บริการกิจการ โทรคมนาคมตามประกาศนี้ และในหมวด ២ การกระทำหรือพฤติกรรมที่ต้องห้าม ข้อ ៤ กำหนดให้การถือครอง ธุรกิจในบริการประเภทเดียวกัน โดยการเข้าซื้อหรือถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ១០ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดของ ผู้รับใบอนุญาตรายอื่น หรือการเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อควบคุมนโยบายหรือการบริหารธุรกิจ ของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกระทำโดยทางตรงหรือทางอ้อมหรือผ่านตัวแทนจะกระทำมิได้ เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจาก กทช. โดยผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเข้าไปถือครองธุรกิจของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น มีหน้าที่ต้องแจ้งแก่ กทช. เพื่อขออนุญาตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กทช. กำหนด กรณีที่ กทช. พิจารณาว่า การถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกันอาจส่งผลให้เกิดการผูกขาด หรือลด หรือจำกัดการแข่งขัน ในการให้บริการโทรคมนาคม กทช. อาจสั่งห้ามการถือครองกิจการหรือกำหนดมาตรการเฉพาะตามหมวด ៥ ได้

เมื่อพิจารณาสาระสำคัญของข้อ ៣ และข้อ ៤ ของประกาศปี ៥៥ จะเห็นได้ว่า กทช. ได้ กำหนดห้ามไม่ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมรายเดียวหรือหลายรายร่วมกันกระทำการอันมี ลักษณะเป็นการผูกขาด หรือลด หรือจำกัดการแข่งขันในการให้บริการกิจการโทรคมนาคม โดยข้อ ៤ ของ ประกาศฉบับเดียวกัน กำหนดห้ามไม่ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมทำการเข้าซื้อหุ้นหรือถือ หุ้นเกินกว่าร้อยละ ១០ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด หรือเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนของผู้รับใบอนุญาต รายอื่นแต่หากผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมรายได้ประสงค์ที่จะกระทำการในลักษณะดังกล่าว จะต้องยื่นคำขออนุญาตจาก กทช. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะได้ประกาศกำหนดซึ่ง กทช. เมื่อได้พิจารณา คำขออนุญาตแล้ว อาจมีคำสั่งอนุญาต หรืออนุญาตแบบมีเงื่อนไข หรือคำสั่งไม่อนุญาตได้

แม้ต่อมา พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ២៥៥៣ บัญญัติให้ยกเลิก พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ២៥៥៣ ក็ตาม หากแต่มาตรา ៥៥ แห่งพระราชบัญญัติ องค์กร

- ลับ -
-๗๙-

จัดสรรคุณภาพความดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้บัญญัติรับรองให้ประกาศปี ๔๙ ซึ่งเป็นประกาศที่ขอบด้วยกฎหมาย และมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชนูญต้องการจัดสรรคุณภาพความดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับ ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคุณภาพความดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้งนี้ จนกว่า กสทช. จะมีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ โดยในปัจจุบัน กสทช. ยังไม่ได้มีการออกประกาศหลักเกณฑ์เพื่อกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาด หรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม ดังนั้น ประกาศปี ๔๙ จึงยังมีผลใช้บังคับ

๔.๓ กสทช. ได้อาชญาณามาตรา ๕๑ (๑๒) (๑๓) และ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคุณภาพความดี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจ กสทช. (ในขณะนี้) ในการกำหนด มาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันใน กิจการโทรคมนาคม และการกำหนดมาตรการให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบกิจการ ในกิจการโทรคมนาคมและกิจการที่เกี่ยวเนื่องกัน และมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ การประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ออกประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการควบรวม และการถือหุ้นไขว้ในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (ประกาศปี ๕๓) ซึ่งมีเจตนาหมั่นในการออกประกาศ ดังกล่าวเพื่อเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการควบรวมในกิจการโทรคมนาคม เพื่อป้องกันมิให้มี การควบรวมกิจการระหว่างผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมอันส่งผลให้เกิดการครอบงำ ตลาดโทรคมนาคม ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการการแข่งขันโดยเสรีและอย่างเป็นธรรม เพื่อส่งเสริมและ สนับสนุนการแข่งขันและการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมให้เป็นไปอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ โดยข้อ ๒ (๕) ของประกาศปี ๕๓ กำหนดให้ การควบรวมกิจการ ให้หมายความรวมถึง การที่ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตรวมกับผู้รับใบอนุญาตรายอื่นอันส่งผลให้สถานะของผู้รับใบอนุญาต หายหนึ่งคงอยู่และผู้รับใบอนุญาตอีกรายหนึ่ง สิ้นสุดลงหรือเกิดเป็นนิติบุคคลใหม่ ตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์หรือตามสัญญาร่วมค้า โดยข้อ ๔ วรรคหนึ่งของประกาศปี ๕๓ กำหนดว่า “เมื่อผู้รับใบอนุญาต หรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตประสงค์ที่จะควบรวมกิจการกับผู้รับใบอนุญาตรายอื่นต้องยื่น คำขออนุญาต ซึ่งมีรายละเอียดตามที่กำหนดในข้อ ๕ ต่อ ลสทช. เพื่อพิจารณาการควบรวมดังกล่าว ทำให้ เกิดการครอบงำตลาดที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖๐ ก่อนดำเนินการ เว้นแต่เป็นกรณี ตามที่กำหนดในข้อ ๔ วรรคสอง เช่น เมื่อควบรวมแล้วสินทรัพย์ไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท เป็นต้น กรณีดังกล่าวให้ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตจะไม่เกิน ๑๒๐ ล้านบาท เป็นต้น กรณีดังกล่าวให้ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตแจ้งการควบรวมกิจการต่อ ลสทช. ภายในระยะเวลา ไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน ก่อนดำเนินการ โดยไม่ต้องแต่งตั้งที่ปรึกษาอิสระและไม่ต้องยื่นคำขออนุญาตจาก กสทช. หรือในกรณีที่เป็นการซื้อหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น หรือเข้าซื้อหุ้นหรือทรัพย์สินทั้งหมด

- ลับ -
๑๕-

หรือบางส่วนเพื่อควบคุมนโยบายหรือการบริหารธุรกิจของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น ซึ่งเข้าลักษณะเป็นการควบรวมกิจการตามที่กำหนด ให้ผู้รับใบอนุญาทรือผู้มีอำนาจควบคุมยื่นคำขออนุญาตหรือแจ้งการควบรวมกิจการ โดยไม่ต้องขออนุญาตตาม กสทช. ตามข้อ ๘ ของประกาศปี ๔๙ อีก

ในการยื่นเป็นการยื่นคำขออนุญาตควบรวมกิจการตามข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ของประกาศปี ๔๙ ให้ ลสทช. แต่งตั้งที่ปรึกษาอิสระเพื่อทำความเห็นประกอบการพิจารณาคำขออนุญาตดังกล่าว ซึ่งที่ปรึกษาอิสระจะต้องรายงานความเห็นในประเด็นที่กำหนด ภายในระยะเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งและให้ ลสทช. เสนอคำขออนุญาตควบรวมกิจการ พร้อมความเห็นของที่ปรึกษาอิสระต่อ กสทช. ภายใน ๑๕ วัน เพื่อพิจารณาคำขอดังกล่าวและทำคำสั่งต่อไป โดยหาก กสทช. เห็นว่าการควบรวมกิจการ ไม่ทำให้เกิดการครอบจ้ำตลาดที่เกี่ยวข้อง ให้ กสทช. สั่งอนุญาตให้ควบรวมกิจการได้ แต่ในกรณีที่ กสทช. เห็นว่าการควบรวมกิจการอาจทำให้เกิดการครอบจ้ำตลาดที่เกี่ยวข้อง ให้ กสทช. สั่งห้ามควบรวมกิจการ เน้นแต่เพื่อประโยชน์ตามที่กำหนด กสทช. ก็สั่งให้ควบรวมกิจการได้

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงเจตนาณในการออกประกาศปี ๔๙ ซึ่งระบุว่า เนื่องจากลักษณะของการกระทำที่ถือเป็น “การถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกัน” ตามมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ตามที่กำหนดในข้อ ๘ ของประกาศปี ๔๙ นั้น กำหนดเฉพาะกรณีของการเข้าซื้อหุ้นหรือทรัพย์สินในจำนวนหรือสัดส่วนที่กำหนดเท่านั้น (การควบรวมแบบ Acquisition) ไม่ครอบคลุมถึงกรณีของการที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมหรือผู้มีอำนาจควบคุมผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมจะทำการควบรวมเป็นนิติบุคคลเดียวกันกับผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมรายอื่น ไม่ว่าจะเป็นกรณีของการควบรวมแล้วก擅自เป็นนิติบุคคลใหม่ หรือทำให้นิติบุคคล ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหายไป (Merger) ดังนั้น ประกาศปี ๔๙ จึงกำหนดลักษณะของการกระทำของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมและหรือผู้มีอำนาจควบคุมผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมที่อาจเข้าลักษณะเป็น “การถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกัน” ในลักษณะของการควบรวมธุรกิจให้ครอบคลุมทั้งการรวมนิติบุคคล (Merger) และการเข้าซื้อหุ้นหรือทรัพย์สินของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมรายอื่น (Acquisition) และกำหนดกระบวนการในการอนุญาตและกำกับดูแลการกระทำดังกล่าว เพื่อป้องกันมิให้เกิดการผูกขาด หรือลด หรือจำกัดการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม โดยกำหนดให้ กทช. มีอำนาจที่จะพิจารณาอนุญาตให้มีการควบรวมธุรกิจแบบมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไข หรือไม่อนุญาตให้ควบรวมทางธุรกิจก็ได้ รวมทั้งได้กำหนดกรณีที่การควบรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะตามที่กำหนด เช่น เมื่อควบรวมแล้วสินทรัพย์ไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท เป็นต้น ให้ถือว่าการรายงานการกระทำดังกล่าวต่อ ลทช. ให้ถือเป็นการได้รับอนุญาตให้กระทำได้โดยไม่ต้องขอรับอนุญาตจาก กทช. อีกตามข้อ ๘ ของประกาศปี ๔๙

เมื่อพิจารณา...

- តិច -

เมื่อพิจารณาเจตนากรณ์ รายละเอียดและหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในประกาศปี ៤៣ จะเห็นได้ว่า เป็นประกาศที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ៥០ (១២) (១៣) (១៤) แห่งพระราชบัญญัติองค์กร จัดสรรคลីនความดี ព.ក. ២៥៥៣ และมาตรา ២១ มาตรา ២២ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ โทรคมนาคม ព.ក. ២៥៥៤ โดยมิได้กำหนดหรืออาศัยอำนาจหนือมูลเหตุตามข้อ ៨ ของประกาศปี ៤៤ ดังนั้น ประกาศปี ៤៥ และประกาศปี ៤៣ จึงต่างเป็นประกาศที่กำหนดการใช้อำนาจของ កសម. ในเรื่องการถือครอง ธุรกิจประเภทเดียวกันตามมาตรา ២១ (២) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม ព.ក. ២៥៥៤ ซึ่งมีการกำหนดแบบของการถือครองธุรกิจไว้ต่างกัน และประกาศปี ៤៣ หาได้มีผลเป็นการยกเลิกประกาศ ปี ៤៤ แต่อย่างใด

៥.៥ កសម. อาศัยอำนาจตามมาตรา ២៧ (១) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลីนความดี ព.ក. ២៥៥៣ ประกอบมาตรา ២១ และมาตรา ២២ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ โทรคมนาคม ព.ក. ២៥៥៤ ออกประกาศ កសម. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม (ประกาศปี ៦១) โดยข้อ ២ ของประกาศดังกล่าวกำหนดให้ยกเลิกประกาศปี ៤៣ และกำหนด “หลักเกณฑ์ และวิธีการ” การรวมธุรกิจ โดยข้อ ៥ วรรคหนึ่งของประกาศปี ៦១ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โทรคมนาคมหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมที่ประสงค์จะรวมธุรกิจกับ ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นต้องรายงานต่อ ລສທ. ไม่น้อยกว่า ៩០ วัน ก่อนการดำเนินการ โดยรายงานดังกล่าว จะต้องปรากฏรายละเอียดตามที่กำหนดในข้อ ១០ ของประกาศฉบับเดียวกัน เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตสามารถแสดงได้ว่า ภายหลังการรวมธุรกิจ สินทรัพย์ของ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตจะไม่เกิน ១៥,០០០ ล้านบาท หรือรายได้ต่อปีของ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตจะไม่เกิน ៦,០០០ ล้านบาท หรือจะได้รับสินทรัพย์ จากผู้รับใบอนุญาตอื่นที่มีมูลค่าไม่เกิน ៨៨ & ៦៨ ล้านบาท ให้ผู้รับใบอนุญาตรายงานต่อเลขานุการ កសម. ภายใน ៨ วัน หลังการดำเนินการ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมหรือผู้มีอำนาจควบคุมได้ รายงานต่อ ລສທ. ตามข้อ ៥ วรรคหนึ่งของประกาศปี ៦១ แล้ว ລສທ. จะต้องแต่งตั้งที่ปรึกษาอิสระตาม รายชื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมหรือผู้มีอำนาจควบคุมเสนอเพื่อจัดทำความเห็น ประกอบการรายงานการรวมธุรกิจให้แล้วเสร็จภายใน ៣០ วัน โดยข้อ ១២ ของประกาศปี ៦១ กำหนดให้ ລສທ. รายงานต่อ កសម. ภายใน ៦០ วัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบของที่ปรึกษาอิสระโดยหากการรวมธุรกิจ ดังกล่าวส่งผลให้ตลาดที่เกี่ยวข้องมีค่า HHI มากกว่า ២៥០០ และเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากเดิมมากกว่า ១០០ และมีอุปสรรคการเข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งมีการครอบครองโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ ให้ถือว่าการรวมธุรกิจส่งผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดที่เกี่ยวข้อง หันน់ កសម. อาจ พิจารณากำหนดเงื่อนไขหรือนำมาตรการเฉพาะ สำหรับผู้มีอำนาจหนึ่งอตสาหดอย่างมีนัยสำคัญในตลาด โทรคมนาคมที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้เพื่อบังคับความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ

- ถ้า -

ด้วยข้อ ๔ ของประกาศปี ๖๑ กำหนดให้การรายงานการรวมธุรกิจตามประกาศปี ๖๑ ทุกกรณี ตามข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ “ให้ถือเป็นการขออนุญาต” ตามข้อ ๔ ของประกาศปี ๔๔ ซึ่งตามที่ได้พิจารณาแล้วข้างต้นว่า ข้อ ๘ ของประกาศปี ๔๔ นั้น มีสาระสำคัญให้ กสทช. (หรือ กทช.) เป็นผู้พิจารณาอนุญาต หรือไม่อนุญาต หรือกำหนดเงื่อนไขในการถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกัน อีกทั้งไม่ปรากฏความในประกาศปี ๖๑ ที่ให้การรายงานการรวมธุรกิจต่อ ลสทช. ถือเป็นการได้รับอนุญาต จาก กสทช. ดังนั้น การพิจารณาอนุญาตให้มีการรวมธุรกิจระหว่างผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม หรือผู้มีอำนาจควบคุมผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมกับผู้รับใบอนุญาตรายอื่น จึงยังเป็นอำนาจหน้าที่ของ กสทช. และตามที่ได้พิจารณาแล้วข้างต้นว่า อำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม ถือเป็นอำนาจหน้าที่เฉพาะของ กสทช. ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ พระราชนูญต้องคำรับรองครองโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เที่ยวนี้ขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ให้ถือว่าการรวมธุรกิจส่งผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดที่เกี่ยวข้อง ต่อ กสทช. เพื่อกำหนดเงื่อนไขหรือนำมาตรการเฉพาะสำหรับผู้มีอำนาจหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตในตลาดโทรคมนาคม ที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้เพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ หากได้มีผลเป็นการกำหนดให้การรายงานการรวมธุรกิจต่อ ลสทช. เป็นการได้รับอนุญาตให้รวมธุรกิจได้ โดย กสทช. จะมีอำนาจเพียง

การกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะแต่อย่างใด แม้จะปรากฏความในเอกสารกราวันพึงความเห็นสาธารณะต่อร่างประกาศ ปี ๖๑ ถึงเหตุผลและความจำเป็นในการยกร่างประกาศฉบับดังกล่าว สำนักงาน กสทช. ประสงค์ที่จะลดระยะเวลา ขั้นตอน และภาระของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมในการรวมธุรกิจ จึงมีความมุ่งหมายที่จะให้การรายงานการรวมธุรกิจต่อ ลสทช. ถือเป็นการได้รับอนุญาตจาก กสทช. และให้ กสทช. มีอำนาจเข้ามาดำเนินการกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้อง หากการรวมธุรกิจดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดโทรคมนาคมก็ตาม หากแต่เมื่อประกาศปี ๖๑ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาไม่ปรากฏถ้อยคำในลักษณะเช่นว่านั้น แต่อย่างใด กรณีจึงไม่อาจตีความประกาศปี ๖๑ ไปในลักษณะที่ลิดرونอำนาจของ กสทช. ในกรณีพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตการรวมธุรกิจแต่อย่างใด อีกทั้งการตีความประกาศปี ๖๑ ในลักษณะดังกล่าวนั้น ยังเป็นการตีความที่ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๖๐ ประกอบมาตรา ๔๐ และมาตรา ๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗(๑) แห่งพระราชบัญญัติ

- ถ้า -

องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ และมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ แล้ว ยังเป็นการตีความที่ขัดหรือแย้งกับข้อ ๘ ของประกาศปี ๖๑ ซึ่งได้กำหนดโดยชัดแจ้งแล้วว่า การรายงานการรวมธุรกิจให้ถือเป็นการขออนุญาตตามข้อ ๘ ของประกาศปี ๔๙ ดังนั้น ลสทช. จึงต้องเสนอรายงานการรวมธุรกิจ และความเห็นของที่ปรึกษาอิสระต่อ กสทช. เพื่อใช้อำนาจตามข้อ ๘ ของประกาศปี ๔๙ ในกรณีที่มีการขออนุญาตให้รวมธุรกิจได้นั้น จะต้องเป็นกรณีที่ปรากฏว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ตามที่กำหนดในข้อ ๑๒ ของประกาศปี ๖๑

อย่างไรก็ตาม อนุกรรมการเสียงข้างน้อย (นายทวีพันธ์ เสิงแก้ว) เห็นว่า ประกาศปี ๖๑ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของ ลสทช. และ กสทช. โดย กสทช. จะมีอำนาจเฉพาะตามที่กำหนดในข้อ ๑๒ ของประกาศฉบับดังกล่าวเท่านั้น โดยเทียบเคียงจากกรณีของกรณีของรายงานการรวมธุรกิจตามประกาศปี ๖๑ จำนวน ๕ กรณี ซึ่งไม่ได้มีการเสนอ กสทช. เพื่อพิจารณาตามข้อ ๘ ของประกาศปี ๔๙ แต่อย่างใด

๕.๕ เมื่อพิจารณา มาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบข้อ ๘ ของประกาศปี ๔๙ และข้อ ๕ ข้อ ๘ และ ข้อ ๑๒ ของประกาศปี ๖๑) กระบวนการพิจารณาการรวมธุรกิจฯ จะมีคำดับขั้นตอน ดังนี้

(๑) ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมหรือผู้มีอำนาจควบคุมกิจการของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมที่ประสงค์จะขอรวมธุรกิจกับผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมรายอื่น จะต้องยื่นรายงานการรวมธุรกิจซึ่งมีรายละเอียดตามที่กำหนดในข้อ ๑๐ ของประกาศปี ๖๑ ต่อ ลสทช. เป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๙๐ ก่อนที่จะดำเนินการรวมธุรกิจ

(๒) เมื่อ ลสทช. ได้รับรายงานการรวมธุรกิจตาม (๑) แล้ว จะต้องดำเนินการแต่งตั้งที่ปรึกษาอิสระตามรายชื่อที่กำหนดในรายงานการรวมธุรกิจและมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในภาคผนวก ก ของประกาศปี ๖๑ เพื่อดำเนินการทำความเห็นประกอบการรายงานการรวมธุรกิจ โดยที่ปรึกษาอิสระจะต้องทำความเห็นและเสนอต่อ ลสทช. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้ง

(๓) เมื่อ ลสทช. ได้รับความเห็นจากที่ปรึกษาอิสระตาม (๒) แล้ว จะต้องเสนอรายงานการรวมธุรกิจตาม (๑) และความเห็นของที่ปรึกษาอิสระตาม (๒) ต่อ กสทช. ภายใน ๖๐ วัน เพื่อให้ กสทช. พิจารณาการรวมธุรกิจต่อไปตามข้อ ๘ ของประกาศปี ๔๙ ประกอบข้อ ๙ ของประกาศปี ๖๑

ทั้งนี้ ลสทช. จะต้องพิจารณาคำขออนุญาตให้รวมธุรกิจให้แล้วเสร็จภายในกี่วันนั้น เนื่นว่า มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. ... เกี่ยวกับการพิจารณาคำขอหรือคำร้องเรียนที่ประชาชนยื่นตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือสัญญาที่ กสทช. หรือสำนักงาน กสทช. ทำกับเอกชน หากกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ

- ลับ -

ประกาศ หรือสัญญาดังกล่าวมิได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการไว้โดยเฉพาะให้ กสทช. กำหนดระยะเวลา การดำเนินการแล้วเสร็จและประกาศให้ประชาชนทราบโดยทั่วไป เรื่องใดที่มิได้กำหนดระยะเวลาไว้ จะต้อง ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง..."

เมื่อพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกาศปี ๔๙ และประกาศปี ๖๑ ไม่ได้กำหนดระยะเวลาที่ กสทช. จะต้องพิจารณาคำขออนุญาตตามข้อ ๘ ของประกาศ ปี ๔๙ ว่าจะต้องแล้วเสร็จภายในกี่วัน กรณีจึงต้องด้วยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร คลื่นความถี่ พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่บัญญัติให้ กสทช. จะต้องพิจารณาคำขออนุญาตให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานจาก ลสทช. ตามข้อ ๑๒ ของประกาศปี ๖๑ อย่างไรก็ตาม กำหนดระยะเวลา ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ พ.ศ. ๒๕๕๓ นั้น มีลักษณะเป็น "กำหนดระยะเวลาเร่งรัด" เพื่อให้ กสทช. พิจารณาคำขออนุญาตต่าง ๆ ของประชาชนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่หาก กสทช. ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาต แต่ได้ ดำเนินการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาอันสมควร ซึ่งศาลปกครองได้เคยวินิจฉัยไว้ในคดีปกครองหมายเลขคดีที่ ๗๗๓/๒๕๕๕ คดีปกครองหมายเลขแดง ที่ ๕๙๔/๒๕๕๕ สรุปสาระสำคัญได้ว่า การดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ไม่ควรเกิน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง อันถือได้ว่าเป็นระยะเวลาขั้นสูงที่เจหน้าที่ของรัฐพึงปฏิบัติหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดตามหนังสือร้องขอของประชาชน โดยเทียบเคียงจากมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวินิพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้น ระยะเวลาที่เหมาะสมที่ กสทช. ควร พิจารณาการรายงานการรวมธุรกิจให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาไม่เกิน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานและ ความเห็นของที่ปรึกษาอิสระจาก ลสทช.

๕. ข้อเสนอของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า TRUE และ DTAC มีหนังสือแจ้งความประสงค์ที่จะรวมธุรกิจด้วยรูปแบบของการควบบริษัท (Amalgamation) ตามมาตรา ๑๔๖ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน์จำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และจะมีผลให้เกิดบริษัทมหาชน์ จำกัดใหม่ (NewCo) ที่ได้ไปทั้งทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ หน้าที่ความรับผิดชอบทั้งหมดของ TRUE และ DTAC รวมถึงสัดส่วนผลประโยชน์การลงทุนในนิติบุคคลอื่นของ TRUE และ DTAC จะยังคงเป็นการลงทุนต่อไป ภายใต้ NewCo ทั้งนี้ บริษัทย่อยของ TRUE และ DTAC จะยังคงอยู่เช่นเดิม ทั้งนี้ DTAC มีสถานะเป็นผู้รับ ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่ ๑ ประเภทบริการอินเทอร์เน็ต แบบ WiFi บริการ VoIP บริการ Colocation และ Dedicated server โดยมีบริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด (DTN) เป็น

- ล๊๊บ -
๑๙

บริษัทย่อย และเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่ ๑ และแบบที่ ๓ DTAC จึงเป็นผู้รับใบอนุญาตตามนัยข้อ ๓ ของประกาศรวมธุรกิจ ในขณะที่ TRUE ไม่ได้เป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แต่มีบริษัทย่อยเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ได้แก่ (๑) บริษัท ทรู อินเทอร์เน็ต คอร์ปอเรชัน จำกัด เป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่ ๑ แบบที่ ๒ และแบบที่ ๓ (๒) บริษัท ทรู มูฟ เอช ยูนิเวอร์เซล คอมมิวนิเคชัน จำกัด เป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่ ๑ และแบบที่ ๓ และ (๓) บริษัท เค เอส ซี คอมเมอร์เชียล อินเทอร์เน็ต จำกัด เป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่ ๓ TRUE จึงมีสถานะเป็นผู้มีอำนาจควบคุมผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ดังนั้น การรวมธุรกิจของ TRUE และ DTAC ดังกล่าวข้างต้น จึงเข้าลักษณะ “การรวมธุรกิจ” ตามนัยในข้อ ๓ ของประกาศปี ๖๑ ซึ่งกำหนดว่า “การรวมธุรกิจ” หมายความว่า (๑) การที่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตรวมกับผู้รับใบอนุญาตรายอื่นหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตรายอื่นอันส่งผลให้สถานะของผู้รับใบอนุญาตรายหนึ่งคงอยู่ และผู้รับใบอนุญาตอีกรายหนึ่งสิ้นสุดลง หรือเกิดเป็นนิติบุคคลใหม่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือตามสัญญาไว้วางค้า และโดยที่ข้อ ๔ ของประกาศปี ๖๑ ให้ถือว่าการรายงานการรวมธุรกิจตามประกาศปี ๖๑ ให้ถือเป็นการขออนุญาตจาก กสทช. ตามข้อ ๘ ของประกาศปี ๔๕ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ “การถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกัน” ตามมาตรา ๒๑ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ การรวมธุรกิจระหว่าง TRUE และ DTAC จึงเข้าลักษณะของ “การถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกัน”

ด้วยบริการโทรคมนาคม เป็นบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน และด้วยข้อจำกัดเกี่ยวกับปริมาณคลื่นความถี่และการลงทุนในการประกอบกิจการที่ต้องใช้เงินทุนจำนวนมากตลาดหรืออุตสาหกรรมโทรคมนาคมจึงมีจำนวนผู้ลิ้่นน้อยรายและทำให้มีลักษณะเป็นการกึ่งผูกขาด โดยธรรมชาติ การที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมจะกระทำการถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกัน ไม่ว่าจะโดยการควบรวมในลักษณะของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมควบรวมกันเอง(การควบรวมแนวระนาบ Horizontal) การควบรวมระหว่างผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมกับผู้ประกอบการที่อยู่นอกเหนือ ตลาดโทรคมนาคม ย่อมที่จะส่งผลต่อการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคมในทางเดียว นั่นคือ ต้องห้ามก่อการร้ายในห่วงโซ่อุปทาน (การควบรวมแนวตั้ง Vertical) หรือแม้แต่การควบรวมกับผู้ประกอบการที่อยู่นอกเหนือ ตลาดโทรคมนาคม ย่อมที่จะส่งผลต่อการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคมในทางหนึ่งเสมอ ยกทั้งยังอาจส่งผลต่อประชาชนผู้ใช้บริการด้วย ดังนั้น กสทช. จึงมีหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมาย หัวสูตรรวมมูลนิธิแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๖๐ ประกอบมาตรา ๔๐ และมาตรา ๗๙ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๗ (๑) และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ที่จะต้องกำกับดูแลการกระทำการดังกล่าว เพื่อป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อการแข่งขันโดยเสรีและอย่างเป็นธรรมในตลาดโทรคมนาคมและ

- ล๊บ -
๗๐-

ประชาชนผู้ใช้บริการ โดยประกาศปี ๔๙ ซึ่งยังมีผลใช้บังคับโดยชอบด้วยกฎหมาย ข้อ ๘ กำหนดให้ การถือครองธุรกิจในบริการประเภทเดียวกันจะกระทำไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก กสทช. ก่อน และประกาศรวมธุรกิจปี ๖๑ ซึ่งกำหนดให้การรายงานการรวมธุรกิจ ถือเป็นการขออนุญาตการถือครองธุรกิจ ในบริการประเภทเดียวกันตามข้อ ๘ ของประกาศปี ๔๙ ดังนั้น การรวมธุรกิจระหว่าง TRUE และ DTAC จึงอยู่ ในอำนาจที่ กสทช. จะพิจารณาอนุญาต หรือไม่อนุญาต หรืออนุญาตอย่างมีเงื่อนไขเพื่อป้องกันมิให้มี การกระทำที่เป็นการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคมได้ ทั้งนี้ การกำหนดมาตรการ ดังกล่าวจะต้องเป็นไปเพื่อที่จะเป็น มีความเหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการป้องกันมิให้มีการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม โดยอาจนำหลักการในกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า มาประกอบการพิจารณากำหนดมาตรการ โดย กสทช. ควรที่จะต้องพิจารณาการรายงานการรวมธุรกิจดังกล่าว ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาอันสมควร แต่ไม่เกิน ๔๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับการรายงานการรวมธุรกิจ และความเห็นของที่ปรึกษาอิสระจาก กสทช.

๖. มติที่ประชุม กสทช.
